

Yandaşa değil, EMEKÇİYE BÜTÇE!

2021 Yılı Merkezi Bütçe Taslağı, her gün boynumuzu daha fazla sıkarak vergi soygununun daha da büyüyeceğini, devletin sırtına binen borç yükünün bir kez daha biz işçi ve emekçilere fatura edileceğini gösteriyor.

sy 4-5

GREV

Patron medyasının duymadıklarını, görmediklerini; vani işyerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
**GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin soluğun...**

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 1590

Kasım 2020

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

ARTTIK YETER!

Ülkeyi yönetenlerin yeni normalinde koronavirüs salgını hız kesmeden devam ediyor.

Yalanla, göstermelik önlemlerle günü kurtarmaya, saltanatlarını sürdürmeye çalışıyorlar ama artık mızrak çuvala sığmıyor. Vaka sayıları gizlenirken hasta sayıları durmadan artıyor. Günlük ölüm sayısı bile yeniden 100'e yaklaşmış durumda. Adeta bizi ölümlere alıştıyorlar.

Salgının pençesinde biz ölümle, geçim derdi ile boğuşurken AKP şefleri ise salgının arkasında fırsatlar görüyorlar. Gördükleri fırsatların ne olduğunu anlamak için ise çıkardıkları kararnamelere, meclise getirdikleri yasal düzenlemelere bakmak yeterli.

İşçi canının derdine düşmüşken, onlar belirsiz süreli sözleşme ile kurasız ve esnek çalışmayı kural haline getirmeye, kölelik düzenini perçinlemeye çalışıyorlar.

İşçi evine ekmek götüremezken onlar hazırladıkları bütçe taslağı ile ellerini bir kez daha cebimize atıyor, sırtımızdan yarattıkları kaynaklarını yandaşlara peşkeş çekiyorlar.

Bakıyorlar, işçi gidişattan huzursuz hemen savaş tamtamlarını alıyorlar, çıkıyorlar ekran karşısına ahkam kesiyorlar. O da mı tutmadı bir doğalgaz rezervi buluveriyorlar. Değme şovmenlere taş çıkartıyorlar.

O da mı tutmadı! İşçi sesini yükseltip hakkını aramaya mı başladı, diyorlar polisi jandarmayı işçinin karşısına. İşçinin ödediği vergilerle saltanatlarını sürdürdüklerine bakmadan bir de pişkince işçiyi tehdit ediyorlar.

**Bu düzende işçiye açlık, kölelik; patrona, yandaşa sefahat var.
Bu düzende insana dair, emeğe dair, geleceğe dair hiçbir şey yok.**

■ Artık yeter!

Yalanla ve baskıyla daha nereye kadar gider bu düzen. Daha nereye kadar etimizden kemiğimizden beslenip bize hizmet ettiklerini iddia edebilirler.

Daha nereye kadar Türk-Kürt, Alevi-Sünni deyip bizi bize kırdırabilirler.

Peki biz? Biz, daha ne kadar katlanabiliriz onların yalanlarına, masallarına...

Bu gidiş gidiş değil! Bu düzen düzen değil!

Bu düzende işçiye açlık, kölelik; patrona, yandaşa sefahat var. Bu düzende insana dair, emeğe dair, geleceğe dair hiçbir şey yok.

■ Suçlular! Hesap verecekler...

Açlığımızın, yoksulluğumuzun, çektiğimiz bütün çilelerin sorumlusu onlar.

İliğimizi, kemiğimizi sömüren patronlar;

Bizden aldıkları oylarla bizlere ahkam kesen, patronlara kul köle olan hükümetler;

Dünyanın zenginliklerini talan eden emperyalist haydutlar...

Kader falan değil bu. Göz göre göre işlenen bir insanlık suçu.

Suçlular ve hesap verecekler. İşçi sınıfına hesap verecekler.

Biraz da onlar korksun...

Bir belediye işçisi yazdı...

Hani şair demiş ya, "Gocuklu celep kaldırıncı sopasını" diye... Şairin dediği gibi "korkak bir karanlık içinde" mi saklanacağız akrep gibi... Yoksa o karanlığı yırtıp atan bir meşale mi olacağız?

sy 2

Hakkımızı savunalım...

Bir grup sağlık işçisi yazdı...

Beklentimiz 4-D gibi ne olduğu belli olmayan bir statü değildi. Biz kamu işçileri ile eşit haklara sahip olacağımız bir kadro düzenlemesi istiyorduk. Ne var ki haklı talebimizi seçim malzemesi yaptılar.

sy 3

Şiddete ve sömürüye karşı...

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları yazdı...

Çocuk yaşta evliliklerin önünü açan yasa tasarısına karşı, İstanbul Sözleşmesi'nin iptaline karşı sesimizi duyurmaktan da tüm baskılara rağmen geri durmadık.

sy 6

Direnişçi madenciler insanlık görevinde!

8 yıldır kıdem tazminatlarını alamadıkları için direnen ve saldırılara uğrayan Soma'lı ve Ermenek'li maden işçileri İzmir'de deprem haberini alır almaz deprem bölgesine yardıma koştu, arama kurtarma çalışmalarına katıldılar.

Direnişçi işçileri kökü dışarda olmakla suçlayan Maden İş ağaları ise kollarını bile kıpırdatmadı.

Direnişçi madenciler bir kez daha dostu düşmana insanlık dersi verdiler.

"Ben yoksulum, açım, adalet istiyorum"

Açlık ve yoksulluk pençesinde bunalan emekçiler intihara yöneliyor.

23 Ekim günü Ankara Çankaya Ziya Gökalp Caddesi'nde çorap ve maske satan bir işportacı, üst geçide çıkarak "Ben yoksulum, açım, adalet istiyorum" diyerek intihar girişiminde bulundu.

İkna edilen yurttaşın kolları ve göğsünde kan olmasına rağmen bir polis memurunun "Şovunu yaptı" dediği duyuldu.

Doları istesek düşürürüz diyen Albayrak: "BİZİM DERDİMİZ BU DEĞİL"

Faizi yükseltirse dolar düşermiş (!)...

Tek adam rejiminin Hazine ve Maliye Bakanı Damat Efendi 7 Kasım günü yaptığı bir konuşmada "Biz dolarla uğraşmıyoruz. İstesek düşürürüz. Faizi yükseltirseniz, döviz düşer. Ama bizim derdimiz bu değil." dedi.

Neyle uğraştığı merak konusu olan Damat Efendi, bu açıklamayı yaptığı sırada euro 10 TL'yi aşmıştı.

Dolar ise yılbaşından bu yana 6 önemli para birimi karşısında %3,5 oranında değer kaybederken, TL'nin dolar karşısında değer kaybı %42'ye ulaştı.

Biraz da onlar korksun!

Bir belediye işçisi

Bu ülkede işçi ne zaman hakkını istese karşısına yasa ile çıkıyorlar. "Yasa var, onu yapamazsın, yasa var bunu yapamazsın!" İyi de kardeşim bu ülkede hiç mi işçi için yapılmış bir yasa yok. İşçi hakkını nasıl arayacak?

Belki duymuşsunuzdur, (hoş, patronların medyası duyulsun istemediği için haberini bile yapmıyor ama) Soma ve Ermenek'te maden işçileri 8 yıldır alamadıkları tazminatları için bir eylem başlattılar.

8 yıldır, patrona tazminatları ödemesi için hiçbir baskı yapmayan devlet hemen işçilerin karşısına çıktı. İşçi Ankara'ya yürümek istedi, "Yürüyemezsin!" dediler; işçi çadır kurdu, "Kuramazsın!" dediler, işçi temsilcilerini Ankara'ya gönderdi, Madenci Anıtı'nda açıklama yapmak istedi, "Yapamazsın!" dediler. Bu da yetmedi gecenin dördünde şafak baskını yaptılar.

Tüm bunlar yaşanırken tam 8 yıldır işçilerin tazminatını ödemeyen Uyar Madencilik, devletten yeni bir maden sahası için ruhsat aldı.

Yasaların, yasaları korumak ve uygulamakla yükümlü olanların kimden yana olduğu bu yaşananlardan daha iyi nasıl anlatılabilir ki?

Evet, gerçek bu. Ama biz ne yapacağız. İşte asıl soru da bu. Hani şair demiş ya, "Gocuklu celep kaldırınca sopasını" diye... Şairin dediği gibi "korkak bir karanlık içinde" mi saklanacağız akrep gibi... Yoksa o karanlığı yırtıp atan bir meşale mi olacağız?

İşte maden işçileri ikincisini, yani doğru olanı yaptı. Gecenin dördünde bir tabur jandarma çevrelerini sardığında bir maden işçisi ayağa kalktı ve askerlere emir veren alay komutanına seslendi:

"Sanki suçlu bizmiş gibi, hırsızlığı, namussuzluğu biz yapmış gibi hesabı bizden sormaya çalışıyorlar. Biz bir kere daha bağıyoruz, devletin gücünü bizde sınamayın. Yerin yedi kat altında alinteri ile yaşamını devam ettirmeye çalışıp kör edilenlerden, sakat bırakılanlardan, ciğerleri çürütülenlerden hesap sormasın devlet. Bir tane patrone hesap sormayan devlet gücünü bizde sınayacak öyle mi? Şimdi bize güç göstereceksiniz ha? Ve biz bu güçten korkacağız öyle mi? Vallahi de billahi de korkmuyoruz sizden"

Evet, artık korkmayalım. Hakkımızı aramaktan, geleceğimize ve onurumuza sahip çıkmaktan korkmayalım. Biraz da onlar korksun artık!

Türk Metal, bildiğiniz gibi...

Sincan İşçi Birliği

Her sene Arçelik'te bayram tatili ile yıllık izinler birleştirilir, fabrika bakıma girerken işçiler de izinlerini birleştirerek kullanırlar.

Ancak geçtiğimiz bayram tatilinde, patron işçilerden yıllık izinlerini bayram haftasında kullanmamalarını istedi. Sözde "yetkili" sendika Türk Metal ise bu talebe işçiler adına karar veremeyeceğini söyleyerek yanıt verdi. Ama yıllık izinlerini bayramda kullanmayan işçileri Kasım ayında Antalya'da 5 yıldızlı otele götüreceğini söylemeyi de ihmal etmedi.

Anlayacağınız Türk Metal şefleri bir kez daha allem edip kallem edip patronun isteğini işçilere kabul ettirmek için taklalar attılar.

Geçtiğimiz hafta ise Türk Metal'in rüşvetine kanıp yıllık iznini kullanmayan işçilerin telefonuna bir mesaj geldi. Mesajda "pandemi" nedeni ile otellerin uygun olmadığı, işçileri Çubuk'taki sendika oteline götürecekları söyleniyordu.

İşçi arkadaşlarımız ise haklı olarak soruyorlar; "Ankara'da virüs yok mu?", "Antalya'daki oteller kapalı(!) da Ankara'daki oteller neden açık?"

İşin ilginç yanı, Antalya'daki otel kapalı deniyor da, otelin adını bile kimseye söylemiyorlar. Yoksa, söyledikleri yalanın üstünü mü örtmeye çalışıyorlar.

Biz ise, işçi arkadaşlarımızın sorularına yeni sorular ekliyoruz:

Acaba Türk Metal şeflerine işçilerden topladıkları aidatları işçiler için kullanmak mı zor geliyor? Yoksa Antalya tatilinin iptal edilmesini patron mu istedi?

Bu soruların cevabı ne olursa olsun, değişmeyen tek şey Türk Metal'in rolü. İstedikleri kadar makyaj yapsınlar, bu çetenin işçiyi kandırmaktan ve onun ekmeği ile oynamaktan başka bildiği birşey yok.

Emeğimizin, ekmeğimizin hakını savunalım!

Bir grup sağlık işçisi

Değerli emekçi kardeşler;

İğneden ipliğe tüm tüketim mallarına günlük zamlar geliyor. Yükselen fiyatlara asgari ücret ile yetişemiyoruz. Bir çoğumuz ailemize yetemiyor, geçinemiyoruz.

Özellikle 2000'li yılların başından itibaren yasalar ve toplu sözleşmeler ile kısmen güvence altına alınan haklarımız sürekli olarak tırpanlanıyor, ortadan kaldırılmak isteniyor.

Bu güne kadar bu çerçevede birçok yasa çıkardılar. Bunlardan biri de sözde taşeron çözüm diye çıkarttıkları 696 sayılı KHK oldu. KHK, biz kamu taşeron işçileri için bir çözüm değil, adeta sorun yumağı oldu.

Hepimiz biliyoruz ki, uzun yıllar kadro hakkımız için mücadele ettik. Kimi zaman eylemler yaptık, kimi zaman ülkenin birçok ilinden gelen taşeron işçiler olarak TBMM'yi, partileri, sendikaları ziyaret ettik. Konuyu gündemde tutmaya çalıştık. Bunda da kısmen başarılı olduk. Çünkü beklentimiz 4-D gibi ne olduğu belli olmayan bir statü değildi. Biz kamu işçileri ile eşit haklara sahip olacağımız bir kadro düzenlemesi istiyorduk. Ne var ki haklı talebimizi seçim malzemesi yaptılar.

Bu bile bizleri gerçekten kadro almış gibi sevindirdi. O günlerde kulaklarımızı bizi uyarmaya çalışan arkadaşlarımızın "Bu gerçek kadro değil!" çığlıklarına kapattık.

Bu durum fazla sürmedi. Zaman geçtikçe gerçekleri görmeye başladık. Maalesef aldatıldığımızı anlamamız çok sürmedi. Sözde kadro olan 696 KHK'nın yansımaları ortaya çıktı. Maaşlarımız artacağına düştü. 3 yıl boyunca %8 dışında bir artış olmadı. Bu da yetmedi, 2019 yılı başında yüzdelerimiz kesildi. Birçoğumuz işimizin korkusundan nedenini sormaya bile cesaret edemedik.

Ancak yüzdelerimizle ilgili bir arkadaşımızın açtığı dava kıvılcım oldu. Bugüne kadar Türkiye genelinde onbinlerce işçi dava açtı. Sadece Ankara'da hastane işçileri olarak bizlerle birlikte 2000 civarında işçi dava açtı. Artık bu davalar yavaş yavaş sonuçlanmaya başladı, son olarak ise Ekim ayında Yargıtay'dan konu ile ilgili bir emsal karar çıktı. Bu karar yayınlanınca bunun bilgisini de tüm işçi arkadaşlarımız ile paylaşacağız.

696 Sayılı KHK sonucu yaşadığımız sorunlardan biri de toplu sözleşme hakkımızın ortadan kaldırılması oldu. Yıllardır toplu sözleşme yapmamız engellendi. Aynı işi yapan işçiler için 3 farklı sözleşme, 3 farklı ücret ortaya çıktı. Bunu yaparken de bizi işçileri satan Hak İş'in kucağına attılar. Yalanlarla, amir ve şeflerin baskı ve tehditleri ile bizi Hak İş'e bağlı sendikalara üye yaptılar. Bu asalakların bizlerin yanında durmadığını artık biliyoruz. Artık onlara da bir ders vermeliyiz. Ama bunun için öncelikle kendimiz yaşadıklarımızdan dersler çıkarmalıyız. Emeğimizin ekmeğimizin hakını savunmalıyız. Unutmayalım, birlik olursak bizi hiç kimse yıkamaz.

Oyunlara gelmeyelim!

Anadolu OSB'den bir işçi

Merhaba; arkadaşlar ben Anadolu Organize Sanayi Bölgesi'nde bir metal fabrikasında çalışıyorum.

Birgün patronun kardeşi çalışmak için geldi sözde formen olarak. Ama işten zerre anlamıyor.

İyimser tavırlarla çalışan personelleri kafaladığını sezdim ve ben mesafemi korudum. Diğer arkadaşlar o dönem pek ciddiye almadı benim fikirlerimi ve samimi bir bağ kurdular.

Belirli bir zaman geçtikten sonra bu kişi, yani patronun kardeşi gerçek kimliğini ortaya çıkarmaya başladı. Birgün bana gelip bir başka arkadaşım hakkında ileri geri laflar etmeye başladı. Onları kötüleyip, beni övüyordu. Anladım ki bana yaklaşmaya çalışıyor, çünkü bir ben onunla mesafeliydim.

Olacakları tahmin ediyordum. İçeride kaos yaratıp işçileri birbirine düşürmek, istemedikleri işçileri de bunaltıp istifa ettirmek istiyordu.

Aradan aylar geçti. O şahıs sürekli baskı uygulamaya başladı ve arkadaşlarım da bundan rahatsız olmaya başladı. Ben işimi yaptığım ve seviyemi koruduğum için ise bana tepki veremiyordu.

Sonra, gerçek amacını daha fazla gizleyemedi, patrona şikayet etmeye başladı. Çünkü işçilerle samimi olup herşeyi öğrenmişti. Artık işçi arkadaşlarla bir işi kalmamıştı. Yalan yanlış biraz da katarak patrona şikayetler yağdırdı.

Sonunda diğer arkadaşlar da en baştki tepkime ve mesafeme hak verdiklerini söylediler. Ama olan olmuştu. Az buçuk olan iş yeri huzurumuz da kalmadı. Üretimde kaos çıkarmayı başardı e-ve amacına ulaştı anlayacağınız.

Sevgili emekçi kardeşlerim! Patron kardeşi veya patron diye onlarla samimi olmaya hiç gerek yok. Çünkü onlar bizlerin dostu olamazlar. İşçinin işçiden başka dostu kardeşi yok.

Bu olayı sizlerle paylaşmak istedim. Lütfen bu tür oyunlara başka kardeşler gelmesin.

İşçinin sendika seçme hakkı bir kez daha gasp edildi!

696 Sayılı KHK ile sözde kadro düzenlemesinden yararlanan işçiler için YHK sözleşmesinin geçerlilik tarihi 30 Ekim itibarıyla doldu.

Ancak işçilerin özgürce sendika seçmesine dahi fırsat bırakmadan Aile ve Çalışma Bakanlığı tarafından sağlık işkolunda toplu sözleşme yetkisi Hak İş'e bağlı Öz Sağlık İş Sendikası'na verildi. Böylece işçinin sendika seçme hakkı bir kez daha gasp edildi.

Ekim ayında en az 207 işçiyi iş cinayetlerinde kaybettik!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin Ekim ayı raporuna göre geçtiğimiz ay içinde en az 207 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti.

Hayatını kaybedeni işçilerin 8'inin çocuk 14'ünün kadın olduğunun belirtildiği raporda en çok iş cinayetinin 40 ölüm ile inşaat işkolunda yaşandığı ifade edildi.

Ayrıca rapora göre Ekim ayında en az 51 işçi Covid-19 salgını nedeni ile hayatını kaybetti. İŞİG Meclisi bir kez daha salgının sınıfsal boyutuna dikkat çekti.

Ankara'da salgından etkilenen sağlık emekçisi sayısı 1134 oldu

Ankara Tabip Odası'nın son olarak 5 Kasım günü açıkladığı verilere göre Covid-19 salgınından etkilenen sağlık emekçilerinin sayısı 1134 oldu.

Son günlerde sağlık emekçileri arasında artan ölümler de dikkat çekerken açıklanan rapora göre sadece Ankara'da 13 sağlık emekçisi salgın nedeni ile hayatını kaybetti.

Ayrıca, AKP Hükümeti tarafından sağlık işçisi olarak kabul edilmeyen ve birçok haktan mahrum bırakılan temizlik işçileri de salgından en fazla etkilenen sağlık çalışanları arasında yer alıyor.

Emekçinin sırtında saltanat sürenlerden hesap soralım..

YANDAŞA DEĞİL, EMEKÇİYE BÜTÇE!

GREV'imizin Kasım sayısı TBMM'de biz işçileri ilgilendiren önemli görüşmelerin yapıldığı günlerde hazırlanıyor.

Bu görüşmelerden biri "İşsizlik Sigortası Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi" adını verdikleri "torba yasa"...

Bu torba yasa ile belirsiz süreli sözleşmeyi yaygınlaştırmayı, 25 yaş altı ve 50 yaş üstü işçiler için sigorta hakkını gasp etmeyi hedefliyorlar. Torba yasaların alışıldık düzenlemesi olan patronlar için vergi afları da bu paketin içinde.

Diğer yandan ise 2021 yılı bütçe görüşmeleri TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmeye başlandı. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi adını verdikleri tek adam rejiminin 3. defa hazırladığı bütçe taslağında da emekçiler için birşey yok.

Hazırlanan bütçe taslağının ayrıntılarında da görüleceği üzere TBMM, milletin meclisi olmaktan çoktan çıkmış, sermayenin emeğe saldırı merkezi olmuş.

Lafla peynir gemisi yürümez...

Damat Efendi'nin sözlerine inanırsak 2021 yılı bütçesi "sürdürülebilir ve istihdam odaklı büyümeyi hedefleyen politikalarla küresel ekonomide ortaya çıkan yeni normalin oluşturduğu iktisadi fırsatları" değerlendirmeyi hedefleyen bir bütçe. Bu süslü cümledeki fırsatların neler olduğunu ise bugünlerde esnek çalışmayı yaygınlaştırmayı hedefleyen yasa tasarısı ile görüyoruz.

Bununla birlikte bütçe taslağından birkaç hafta önce yine Damat Efendi tarafından "Yeni Ekonomik Program" adını verdikleri "Orta Vadeli Plan" açıklanmıştı. **Bu plana göre de Türkiye ekonomisinin bu yıl %0,3 oranında büyüyeceği(!), 2023 yılında ise büyüme oranının %5 olacağı söyleniyordu. Yine aynı plana göre daha bugün 8,30 TL'ye dayanan doların, 2023 sonunda 8,02 TL olacağını iddia ediyor.**

Ne diyelim... İşler öyle kağıda yazmakla, "Ben dolara bakmıyorum!" demekle olmuyor. Lafla peynir gemisi yürümüyor.

Bütçe yükü emekçinin sırtında...

Biz bütçe konumuza dönelim!

Bir bütçenin kimin için hazırlandığını gösteren en önemli veri kaynakların nereden geldiği, harcamaların nereye yapıldığıdır. Peki, Cumhurbaşkanlığı tarafından hazırlanan, Damat Efendi tarafından açıklanan bütçe taslağında kaynaklar nereden toplanıyor, harcamalar nereye yapılıyor dersiniz?

Toplam büyüklüğü 1 trilyon 346,1 milyar TL olarak açıklanan 2021 bütçesinde gelir vergisinden 195,3 milyar TL, ÖTV'den 213 milyar TL, KDV'den 265,5 TL gelir beklenirken şirketlerin ödediği kurumlar vergisi beklentisi ise 105,2 milyar TL... Sadece bu rakamlar bile birçok şeyi anlatmaya yetiyor. Ama biz devam edelim...

2021 bütçesinde patronlara destek için 50,6 milyar TL kaynak ayrılırken, ayrıca patronlar tarafından SGK'ya ödenmesi gereken 27,7 milyar TL'lik primin de bütçeden, daha doğrusu İşsizlik Sigorta Fonu'ndan ödenmesi öngörülmüyor.

Bir diğer çarpıcı bilgi ise 2019 ve 2020 yıllarından. 2019 yılında ücretlilerden kesilen gelir vergisi 96 milyar TL iken, bu ücretlilerin çalıştığı 848 bin şirketin ödediği kurumlar vergisi 78,8 milyar TL. **2020 yılının ilk dokuz ayında ise gelir vergisi gelirleri %6 düşerken, kurumlar vergisi gelirlerindeki azalma %41,8 olmuş.**

Anlayacağınız "Vurun abalıya!" demişler. Sırtımıza binip, cebimizi soymuşlar, patronları ve yandaşları beslemişler.

Medis'te torba yasa görüşmeleri devam ederken, işçiler kadem hakları için kararlı olduklarını bir kez daha haykardı:

Sabrimizle oynamayın

Medis Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülen 25 yaş altı ve 50 yaş üstü işçilerin kadem tazminatı ve diğer haklarını gasp edecek torba yasa karşı eylemlerine katılıyor. DISK, Türkiye İşçi Sendikası ve diğer sendikalar ile torba yasa karşı eylemler düzenliyor. Türkiye İşçi Sendikası'nın başkanı Mustafa Dursun, "Torba yasa ile emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz. Torba yasa ile emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz. Torba yasa ile emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz."

"Yıyıyoruz" DISK'nin başkanı Mustafa Dursun, "Torba yasa ile emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz. Torba yasa ile emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz."

ITUC ve ETUC'tan destek: 10 milyon işçiye darbe

İşçi konfederasyonları, emekçilerin haklarını korumak için bir araya gelerek, "Emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz. Torba yasa ile emekçilerin hakları gasp ediliyor. Biz emekçiler olarak buna asla razı değiliz."

Türk-İş: Köleleştirme paketi

#DOKUNMA Emeklilik Hakkıma #DOKUNMA Kıdem Tazminatıma #DOKUNMA Çocuklarımla Geleceğime

Bilinçli ve örgütlü işçiler suyun yolunu bulur!

Bir gıda işçisi

■ Borç artıyor, peşkeş bitmiyor!..

2020 yılı bütçesinde 139 milyar TL olması gereken bütçe açığı daha ilk dokuz ayda aşılmıştı. 2021 yılı bütçe hedefinde bütçe açığı hedefinin 245 milyar TL olarak belirlenmesi ise tablonun korkunçluğunu ortaya seriyor.

Ayrıca her fırsatta "IMF'ye borcumuz yok!" masalı anlatan AKP şeflerinin döneminde sadece **Aralık 2016 ile Mart 2020 dönemi arasında kamu dış borcunun 124,4 milyar dolardan 177,6 milyar dolara fırladığını da unutmamak gerekiyor.**

Tüm bu tabloya rağmen emekçiden toplanan kaynakların yandaşa peşkeşi ise bitmiyor.

2021 bütçesinde o çok övülen şehir hastanelerine 16 milyar 392 milyon TL ayrılacağı söyleniyor. Bu kaynağın 9 milyar 977 milyon TL'si ise hastaneleri işleten şirketlere kira bedeli olarak ödenecek.

Geçtiğimiz haftalarda yaptıkları bir yasa değişikliği ile ise geçiş garantili köprü ve otoyollara yapılacak ödeme bilgilerini gizli hale getirdiler.

Diyanete 6 bakanlıktan daha büyük bir bütçe ayıran taslağa göre **18 yılda 19 milyar TL harcama yapılan örtülü ödeneğin miktarı 2021 yılı için 6 milyar TL'ye çıkartılmış. 9,9 milyar TL ek ödenekle birlikte neredeyse 16 milyar TL'lik gizli bir bütçe oluşturulmuş.**

■ Hesap soralım!

Rakamlar ortada. Her fırsatta emekçiden fedakarlık isteyenler, kardeşlik masalı anlatanlar, sırtımıza binip patronu, yandaşı zengin ediyorlar.

18 yılda 8 kez vergi affı çıkararak, şimdi 9. vergi affının düzenlenmesini meclise getirenler emekçinin sırtından sopayı eksik etmiyorlar.

2021 Yılı Merkezi Bütçe Taslağı, her gün boynumuzu daha fazla sıkan vergi soygununun daha da büyüyeceğini, devletin sırtına binen borç yükünün bir kez daha biz işçi ve emekçilere fatura edileceğini gösteriyor.

ARTIK YETER!

Artık bu gidişe bir dur demenin, kaynakların patrona, yandaşa peşkeş çekilmesine son vermenin vaktidir.

Artık, sermaye için değil emekçiler için bir bütçe için emeğin söz sahibi olduğu bir düzen kurmanın zamanıdır.

Bu ülkenin, bu dünyanın zenginliklerini, kaynaklarını ancak emeğin, emekçilerin yönettiği bir ülkede, dünyada işçilerin, emekçilerin ve tüm toplumun çıkarına kullanabiliriz.

Artık birleşmenin ve harekete geçmenin zamanıdır.

Kapitalist sistem çarkını kendi doğası gereği emek sömürsü üzerinden işletir. Emek sömürsünün biçimleri de sermaye tekellerinin dönemsel çıkarları ve planlarıyla işletilir.

Günümüzde fabrikalarda, küçük ve orta ölçekli işletmelerde, hizmet sektöründe esnek üretim adı altında işçi sınıfına ağır bir saldırı programı uygulanıyor.

Sermaye esnek üretim modeline geçmeden önce Fordist üretim tarzı denilen bir modeli kullanıyordu. Bu üretim modeli, bant sistemi üzerinde işçilerin belli bir düzenek içerisinde seri üretim yapmasını sağlıyordu.

Bu sistem 1970'lerin başında kendini başka bir modele devretme ihtiyacı yarattı. Kapitalist sermaye kâr oranlarını artırmak ve sömürüyü derinleştirmek için esnek üretim modelini hazırladı ve piyasaya sundu.

Esnek üretim sermaye sınıfının yeni dönemi için güçlü bir hamleydi. Seri üretimin teknik anlamda dayandığı sınırlar ve işçi sınıfının sendikal gücü bu hamleyi zorunlu hale getirdi.

Üretimde uzmanlaşma, işçi sınıfının kendi içinde parçalanması, rekabetin yaygınlaşması ve acımasızlığın sınıfın içine yerleşmesi planı devreye girdi. Büyük işletmelerin, fabrikaların küçük birimlere bölünmesi, fason üretimin yaygınlaşması ve taşeronlaşma hızla çoğaldı.

Çalışma saatleri parçalara bölündü, sistemli çalışma, düzenli işgünü, sosyal güvenlik gibi kazanılmış haklar parçalandı, işçi sınıfının gündeminden düşürülmeye çalışıldı.

Bu sistem ilk olarak İtalya'da hayata geçirilmeye çalışıldı. 1968 in ilerici rüzgârı İtalya'da büyük grevlere ve işyeri işgallerine yol açmıştı. Emperyalist sermaye esnek üretim modelini bu ülkede aciliyet ile devreye soktu. Daha sonra dünyanın diğer emek havzaları bu saldırı ile karşı karşıya geldi.

Çin ve Vietnam kalabalık nüfusları ile ucuz işgücü cenneti yaratması üzerinden emperyalist tekellerin gözde mekânları oldu. Uzun çalışma saatleri, çok düşük ücretler, modern çağın kölelik manifestosu oldu.

Bu iki ülkede uygulanan çalışma ve ekonomi yasaları tüm dünya üzerinde uygulanmaya çalışılıyor bugün.

Çünkü kapitalist sömürü düzeni bir türlü çözüm üretilmediği bir krizin içinde debeleniyor. Ama, zarar ettiği için değil, kârları azaldığı için kriz yaşıyor kapitalist parabalaları.

Bu yüzden esnek üretim planını devreye sokuyorlar. Ama bununla da yetinmiyorlar. İşçi sınıfının her türlü örgütlenme olasılığı ortadan kaldırılmaya çalışılıyorlar.

Çünkü esnek üretimin darbeyi yiyeceği yer yine işçi sınıfının örgütlenme hamleleridir. Küçük birimlere de bölünmüş olsa, taban örgütlülüğü kapitalist sistemin aşıl topuğudur. Sömürüyü derinleştiren bütün üretim modelleri krizleri de doğal olarak yaratır.

Krizleri örgütlenme olanağına çevirmekte biz işçilerin elinde. Bilinçli ve örgütlü işçiler suyun yolunu bulur.

Bir gün bile yaşamak!

Sincan OSB'den bir işçi

Yaşamak eylemi, bir insan için sahip olduğu bütün özellikleri hayata geçirmesi ile mümkün olur. Bu temel bir varoluş yasasıdır.

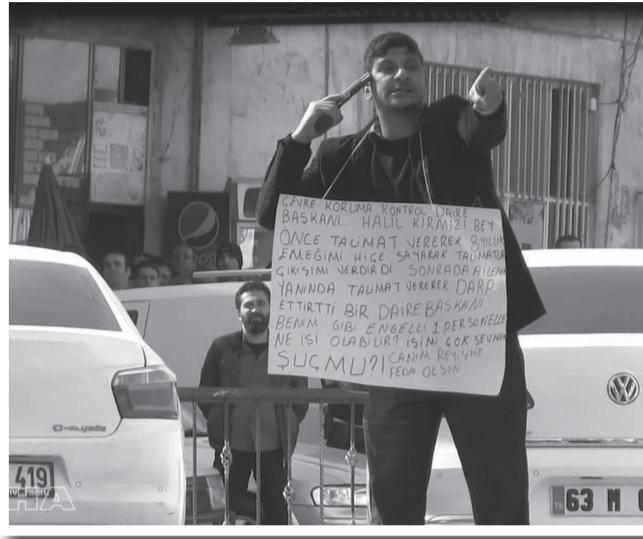
Bu insani hakkın önüne geçen sınıflı toplumların varlığıdır. Sınıflı toplumlarda kapitalist sistemin acımasız yasaları işler. İşçiler emekçiler kendi bedenlerinden başlayarak bütün bir yaşama yabancılaşırlar. Kapitalist işçiyi tabiri caizse kanının son damlasına kadar sömürür. Sömürülen işçi yaşama gücünü en temel haklarını korumaya doğru daralır. Böylece yaşamın diğer zenginliklerinin dışına düşer emekçi. Kapitalist barbarlık bir taraftan tüketim çılgınlığını topluma dayatırken diğer taraftan insanları düşük ücretler ile çalışmaya zorlar. Ve bu tablo işçiler örgütsüz oldukça daha da ağırlaşır.

Bugün, sendikaların etki gücü son derece sınırlı. Sadece resmi kurumlar ve özel sektörün güçlü kuruluşlarında kısmi olarak varlıklarını sürdürüyorlar. Örgütsüz işçi yalnızlaşıyor, ekonomik sorunları tek başına göğüslemekte zorlanıyor.

Üstelik bu koşullar ve örgütsüzlük durumu sadece mavi yakalılar, ağır sanayide çalışan işçilerle sınırlı değil. Beyaz yakalı orta sınıfta artık güvencesiz çalışma koşulları ile karşı karşıya. Yalnızlaşan insanlar bunalıma giriyor ve intiharı seçiyor(!).

Çalışan ve çalışmayan işsiz emekçilerin intiharları bütün dünyada yaygınlık kazandı. Türkiye'de işçi intiharları 2020 yılına gelindiğinde yüzde 300 civarında artmış durumda.

Yüksek enflasyon, ağır çalışma koşulları, kredi ve borç batağı insanları seçeneksiz ve çaresiz olma psikolojisine sokuyor. Atanamayan öğretmenler, uzun saatler çalışan sağlık çalışanları, paralarını alamayan inşaat işçileri, mevsimlik çalışıp geçinemeyen tarım işçileri arasında intihar sıkça görülüyor.

Yalnız ülkemizde değil bütün dünyada işçi intiharları göze çarpıyor. Japonya'da hizmet sektörü ve iletişim sektöründe görülen yoğun intiharlar sonrası bu ülkede intiharlar iş kazası statüsüne sokuldu. Türkiye'de ise intihar eden, bunalıma giren, kendini yakan işçiler kamuoyundan sır gibi saklanıyor. Bu intiharların haber yapılması ağır sansür ile gizlenmeye çalışılıyor.

Ülkemizde ve dünyada yaşayan bütün emekçiler zor bir dönemden geçiyor bunu hepimiz biliyoruz. Ama biz şunu da biliyoruz, işçiler emekçiler asla çaresiz ve yalnız değil!

Bu baskı ve zorbalık dönemi, yine işçi sınıfının ve tüm emekçilerin tabandan başlayarak örgütlülüğü güçlendirmesiyle değişecek ve yeni bir dönem başlayacak. Yeni dönem yalnızlaşmaya ve çaresizliğe son verecek, işçi sınıfının bütün bir yaşamı güzelleştirmesi ile devam edecek.

İnsanlığın yeryüzü macerasını işçilerin iktidarı ile taçlandırmak için bir gün bile yaşamak önemli. İnanıyorum ki, yaşanacak o tek bir gün, yaşanacak olan her günü güzelleştirir.

Enkazın altına sorumlular girmeli!

Sincan'dan bir işçi

Bu alçak düzende, insan canının hiçbir değerinin olmadığını bir kere de İzmir'de gördük. 114 insan canı bir depremde yitip gitti.

Yaşananları izlediğimde bir kere daha sormadan edemiyorum; bu devlet, bu hükümet, İzmir'in belediyelerini elinde tutan muhalefet partisi de dahil bizleri soymaktan ve kanımızı emmekten başka ne işe yarar? Özellikle İzmir'in Bayraklı ilçesindeki yıkılan binalara bakıyorsun; hepsi belediyeden ruhsat almış binalar... Ruhsatı vermişler, çok geçmeden bu binalar depremde zarar görebilir demişler. İnsanların oturmalarına yani ölmelerine göz yummuşlar. İşte 14 kişinin öldüğü Rıza Bey Apartmanı bu olayın yaşandığı yer...

O kadar rezillik yaşandı ve açığa çıktı ki bu depremde... Mesela Tarım ve Hayvancılık Bakanı Bekir Pakdemirli'nin sırf şov yapmak için Kızılay görevlisinin elinden telefonu kapıp enkazın altında bir kişi ile konuşması gibi... Gene Bekir Pakdemirli'nin 2018 yılına kadar yönetim kurulu üyeliğini yaptığı BİM'in, bir apartmanın kolonlarını keserek binanın çöküşüne yol açması gibi... Mesela hükümet yetkililerinin onlarca korumayla ve konvoyla şov yapıp arama çalışmalarını aksatması ve oradaki insanların sınırlarını bozması gibi... İşçilerin depremden hemen sonra fabrikalarda, işyerlerinde zorla çalıştırmaya devam ettirilmesi gibi... Depremden sonra AKP'li Mersin Akdeniz Belediye Başkanı Mustafa Gültak'ın depremin sorumluluğunu halka atan açıklamaları gibi...

Sonra dönüp bakıyorsun, bu yaşananlardan bir sonuç çıkarılmış mı, ilerisi için önlemler alınmış mı veya alınacak mı diye... Orada durum daha vahim. Yüzbinlerce insanın ölebileceği İstanbul depremi için hiçbir önlem alınmadan zaman geçiriliyor. 1999 yılında çıkarılan yasayla toplanan 70 milyar TL'yi bulan deprem vergisi ortada yok. Önlemlerin yerine deprem toplama alanlarına gökdelenler, tarikat yuvaları yapılmış. Güçlendirilmesi ve denetimlerinin yapılması gereken binalara hiçbir emek ve para harcanmamış. Sırf hükümete çıkar sağlasın diye milyonlarca dayanıksız, ölümlere yol açabilecek binaya imar barışı getirilmiş.

İnsanın içinden bu ölümlerin sorumlularına şu cümleyi haykırmak geçiyor; "Umarım en kısa zamanda mağdur ettiğiniz, sömürdüğünüz ve ölümlerine sebep olduklarınızın korkunç öfkesiyle yani gerçek depremle karşılaşır, enkaz altında kalırsınız."

Kendini değil kapitalizmi öldür!

Mamak'tan bir işçi

Deprem, salgın, savaş, sel baskını, orman yangınları, hava kirliliği, iş cinayetleri, işsizlik, açlık, yoksulluk, geçim derdi... Ve daha saymakla bitiremeyeceğimiz bir sürü sorun.

Tüm bunlar kapitalist sömürü düzeninde insanı psikolojik olarak yıpratın etkenler. İçinde yaşadığımız toplum düzeni ne yazık ki değil insanın, herhangi bir canlının dahi yaşamakta zorlanacağı bir düzen... Bu düzenin adı kapitalizm ve bunu değiştirmek kesinlikle imkansız değil.

Fakat bugün işçi ve emekçiler ne yazık ki bu düzeni değiştirmek yerine intiharı tercih ediyorlar.

Hatırlanırsa 2019 Kasım ayı başında İstanbul Fatih'te bir aile intihar etmişti. Bu olay bu sömürü düzeninin insanı nerelere getirebileceğini göstermesi açısından çok somut bir örnek... Değiştirmeszen değişirsin. Evet, bu sistem bize hiç bir gelecek sunmuyor.

Geleceğimiz adeta karanlık bir mağara gibi. Adım atmaktan korkar duruma düşürüldük. Bizi açlık, yoksulluk, daha da önemlisi umutsuzlukla sindirmeye ve terbiye etmeye çalışıyorlar.

İktidar bizim üzerimize bu politika ile gelirken emekçiler çareyi kendi yaşamına son vermekte buluyor ama intihar bir çözüm değil, tersine çözümsüzlüktür.

Bugün bu sömürü düzenine karşı ne yapılması gerektiğini direnen maden işçileri gösteriyor. Maden işçisi, 8 yıldır alamadığı tazminatını istediğinde karşısında dikilen jandarmaya işte böyle sesleniyor: "Sanki suçlu bizmişiz gibi, hırsızlığı, namussuzluğu biz yapmışız gibi hesabı bizden sormaya çalışıyorlar. Biz bir kere daha bağıyoruz, devletin gücünü bizde sınamayın. Yerin yedi kat altında alınteri ile yaşamını devam ettirmeye çalışıp kör edilenlerden, sakat bırakılanlardan, ciğerleri çürütülenlerden hesap sormasın devlet. Bir tane patrondan hesap sormayan devlet gücünü bizde sinayacak öyle mi? Şimdi bize güç göstereceksiniz ha? Ve biz bu güçten korkacağız öyle mi? Vallahi de billahi de korkmuyoruz sizden"

İşte bu tutum kendine zarar veren değil hesap soran, varolana teslim olan değil değiştirmek için çaba, emek harcayan bir işçinin tutumu... İşte bu tutum hepimize örnek olması gereken bir tutum...

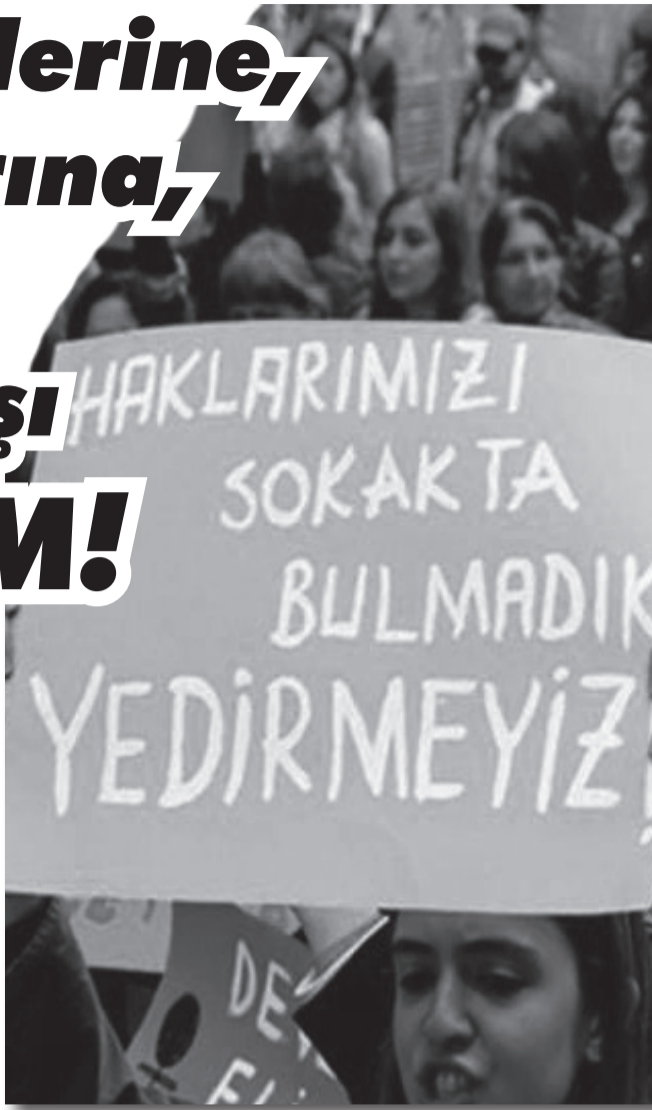
Kadın cinayetlerine, çocuk istismarına, şiddete, sömürüye karşı BİRLEŞELİM!

İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü yaklaşıyor. Kadına yönelik şiddet, içinden geçmekte olduğumuz pandemi sürecinde de azalmadığı gibi, açıklanan oranlar şiddetin %28 oranında arttığını gösteriyor. Hazırlanan kadın cinayetleri raporları, 2020 yılının ilk dokuz ayında 369 kadının öldürüldüğünü, son 17 yılda kadın cinayetlerinde %344.5 oranında artış olduğunu gösteriyor.

Bununla beraber yaşadığımız örnekler, şiddetin devlet politikası haline geldiğini de gösteriyor. İpek Er'e tecavüz ederek ölümüne neden olan Musa Orhan'ın tahliye edilmesi, Aleyna Çakır'ı katleden Ümit Uygur'a soruşturma dahi açılmaması, kadına yönelik şiddeti önlemek isteyen Kadir Şeker'e verilen 12,5 yıl ceza ve buna benzer daha pek çok örnek, kadın cinayetlerine, şiddete karşı önlem alınması bir yana; şiddeti, cinayetleri teşvik edici bir yerde durmaktadır.

Diğer yandan iş yerlerimizde pandemi bahanesiyle ücretlerimiz düşürülüyor, işten atılıyor, güvencesiz çalışma koşullarına mahkum ediyoruz. Biz açlık sınırının bile altında ücretlerle çalıştırılırken patronlar karlarını ikiye katlıyorlar.

İşte böyle bir süreçte karşıyoruz 25 Kasım'ı. Kadın cinayetlerinin, taciz ve tecavüzün, şiddetin, çocuk istismarının, sömürünün katlanarak arttığı, milyonlarca işçi ve emekçi kadının açlık ve yoksulluğa itildiği bir süreci yaşıyoruz.

Bütün bunlara rağmen yine de haklarımız için sokağa çıkmaktan, meydanları doldurmaktan vazgeçmiyoruz. Çocuk yaşta evliliklerin önünü açan yasa tasarısına karşı, İstanbul Sözleşmesi'nin iptaline karşı sesimizi duyurmaktan da tüm baskılara rağmen geri durmadık.

Bu 25 Kasım'da da emekçi kadınlara yönelik her türlü baskı ve sömürü politikalarına karşı sesimizi yükseltmeye, sömürü sistemi ve sorunlarımızın kaynağı olan Kapitalizme karşı mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz. Bizi asıl yaşatacak olan şeyin, tüm insanlığı sömürü zincirlerinden kurtaracak olan sosyalizmle mümkün olduğu gerçeğini bulunduğumuz her alandan haykırmaya devam edeceğiz.

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları olarak, tüm işçi ve emekçi kadınları 25 Kasım'da birleşmeye, birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Haklarını BİLİYOR MUSUN

Toplu Sözleşmeden yararlanmak için yetkili sendikaya üye olmak zorunda mıyım?

6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun Toplu iş sözleşmesinden yararlanmayı düzenleyen 39. Maddesinde "Toplu iş sözleşmesinin imzası sırasında taraf işçi sendikasına üye olmayanlar, sonradan işyerine girip de üye olmayanlar veya imza tarihinde taraf işçi sendikasına üye olup da ayrılanlar veya çıkarılanların toplu iş sözleşmesinden yararlanabilmeleri, toplu iş sözleşmesinin tarafı olan işçi sendikasına dayanışma aidatı ödemelerine bağlıdır." denmektedir. Yani bir işyerinde imzalanan toplu sözleşmeden yararlanmak için yetkili sendikaya üye olma zorunluluğu yoktur.

Dayanışma aidatı miktarı ise mevcut üyelik aidatını geçmemek üzere sendika tüzüğü ile belirlenmektedir. Çoğu durumda dayanışma aidatı miktarı üyelik aidatı ile aynı miktardadır.

Dayanışma aidatı ile toplu sözleşmeden yararlanmak için işyerine bir dilekçe ile başvurmak yeterlidir. Ancak burada dikkat edilmesi gereken nokta dayanışma aidatı ile TİS'ten yararlanmanın başvuru tarihinde yürürlüğe girmesidir. Ayrıca ilgili yasaya göre TİS'in imza tarihinden önce verilen dayanışma dilekçeleri TİS imza tarihi ile birlikte yürürlüğe girer. Yani, birçok durumda toplu sözleşmelerin gecikmeli imzalandığını düşündüğümüzde dayanışma aidatı ödeyen işçinin geriye dönük haklardan yararlanması yasal olarak engellenmektedir.

Ayrıca, başka bir sendikaya üye olduğu durumda ise iki sendikaya birden aidat ödemek gibi bir durum söz konusu olamaz. Aidat yetkili sendikaya dayanışma aidatı biçiminde ödenir.

Sorun, cevaplayalım!

İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A
0 (554) 172 14 50

SİNCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8
0 (552) 534 79 12

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1590 * Fiyatı: 25 Kr * Kasım 2020 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *

Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Odin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

1 Mayıs Marşı ile
hafızalarımıza kazınan
Timur Selçuk'u
kaybettik...
Başımız sağolsun...

İşçilerin DEVRİM'i!

Ekim Devrimi ve devrimin ardından kurulan işçi iktidarı bizlere başka bir yaşamın mümkün olduğunu gösteriyor. Koronavirüs salgınının, açlığın ve yoksulluğun kısılcı altında ezilen bizler, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için birleşmeli, mücadele etmeliyiz.

Bundan 103 yıl önce Rusya'da işçiler ve köylüler önce imparatorun saltanatına, onun üzerinden daha 8 ay geçmeden ise patronlar düzenine başkaldırdılar. "Ekmek, barış ve toprak" isteyen Rus işçi ve köylüleri sömürücü zorbalara karşı emeğin bayrağını yükselttiler, yeni bir düzen kurdular.

Bugün bizi yönetenlerin "dinsizlik" diye karaladıkları bu düzende çalışma yaşamına ilişkin yapılanlar ise yaşananın bir İŞÇİ DEVRİMİ olduğunu gösteriyordu. İşte burada sizler için bu büyük devrimin ardından çalışma yaşamına ilişkin yapılan düzenlemelerden bir kesit derledik...

■ Kölece çalışmaya son verildi!

Kapitalist düzende patronun kârı için yapılan ve işçi için yıpratıcı ve öldürücü bir hâl alan çalışma, gerçekleşen işçi devrimi ile toplumun ortak çıkarı için yapılan özgürleştirici bir faaliyete dönüştü. İşçiler emeklerinin karşılığını çok daha fazla almaya başladılar. Üretim, birer meclis olan işçi sovyetleri tarafından planlandı ve denetlendi. Burada elde edilen birikimin patronun kasasına kâr olarak akmasına son verildi, toplumun ihtiyaçlarının karşılanması için İŞÇİ DEVLETİ'nin bütçesine aktarıldı.

İşçiye kendi kişiliğini ve yeteneklerini geliştirme olanağı sağlamak için çalışma süresi 8 saat ile sınırlandırıldı. Devrimin daha dördüncü gününde çıkarılan bir kararname ile günlük çalışma süresini 8 saat ile sınırlandıran ilk ülke SSCB oldu. Devrimin onuncu yılında ise ücrette değişiklik yapılmadan çalışma süresi 7 saate düşürüldü.

Çalışma süresine bakılmaksızın tüm işçilere 28 gün yıllık izin verildi. Mesleki tehlikeye göre bu süreye 3 ile 7 gün arasında ilaveler yapılabiliyordu. Yıllık izin dönemlerinde işçilere ücretsiz sağlık merkezleri öneriliyor, burada fiziksel ve psikolojik anlamda yenilenmeleri için işçiler ihtiyaç duydukları her etkinliğe ücretsiz olarak katılabiliyordu.

■ İşçi sağlığına verilen önem!

Kapitalizmin hastayı "müşteri" olarak gören sağlık anlayışına karşı Sovyetler Birliği'nde önleyici sağlık hizmeti ve çevre sağlığı esas alındı.

Amacı "işçileri işlerinden veya işlerin yapıldığı koşullardan kaynaklanabilecek tehlikelere karşı korumak, işçilerin fiziksel ve ruhsal uyumuna, özellikle işin işçilere göre düzenlenmesi ve işçiye göre iş verilmesine katkıda bulunmak olan" işçi sağlığı çalışmalarında işçi çalışma ve yaşam koşulları ile birlikte düşünülüyordu.

İşe girişlerde hijyen bürosu tarafından işçilerin işe giriş muayeneleri ve koruyucu aşıları yapılıyor, işçiler bu muayenelerin sonucuna göre kendilerine uygun işlere yerleştiriliyordu.

Yine "Ücretli ve emekliler için tam sigorta hakkı" da devrimin ardından ilk kabul edilen kararname arasında idi.

Meslek hastalıklarını da işçi sağlığının ayrılmaz bir parçası olarak gören işçi iktidarı bu açıdan tehlikeleri kaynağında yok etme veya en aza indirme amacıyla hareket ediyordu. İşyerlerinde kimyasalların miktarı, gürültü, işçilerin muayenesi, havalandırma gibi konularda düzenli olarak teftişler yapılıyordu.

■ Kadın emeğinin korunması!

Çarlık Rusya'sında eğitim ve istediği işte çalışma hakkından yoksun olan kadınların çok yönlü eğitimi için okullar ve kurslar açıldı. Kadınların okuryazarlık oranını ve eğitim durumunu geliştiren bu önlemler ile kadın ve erkek arasındaki fırsat eşitsizliğine son verildi.

Böylece kadınların toplumsal ve çalışma yaşamına katılmalarının önündeki engeller ortadan kaldırıldı. Devrimin hemen ardından çıkarılan bir diğer kararname ile ise "Eşit işe eşit ücret" ilkesi yasal güvence altına alındı.

Çalışma ve yaşam alanında, çocuk bakım merkezlerinin, kreşlerin, ortak mutfakların vb. kurumlaşmaların yaygınlaşması ile kadınların kültürel ve mesleki alanlarda kendilerini geliştirebilmelerine olanak sağlandı.

İşçilere doğum öncesi ve sonrası sekiz hafta olmak üzere toplam dört ay ücretli izin hakkı tanındı, 3 saatlik arayla en az yarım saat olmak üzere emzirme izinleri de yasallaştı. Doğumdan sonra bir yıl ücretsiz izin, daha sonra ise eski işine kıdem ve emeklilik haklarından bir kayıp olmadan dönebilme hakkı vardı. Ayrıca işçi kadınlara regl dönemlerinde birkaç gün ücretli izin de veriliyordu.

■ Ve dahası...

SSCB'de ücretler hem insanca yaşamaya yetiyordu, hem de herkesin iş bulma garantisi vardı. Ayrıca meslek gruplarının izni olmadıkça işten çıkarmalar mümkün değildi. Ayrıca her işçi evden işine ücretsiz ulaşım hakkına sahipti.

Ekim Devrimi ve devrimin ardından kurulan işçi iktidarı bizlere başka bir yaşamın mümkün olduğunu gösteriyor. Koronavirüs salgınının, açlığın ve yoksulluğun kısılcı altında ezilen bizler, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için birleşmeli, mücadele etmeliyiz.